

maa derimod ansees for rigtigere, at det i saa Fald ogsaa blev Klageren, som blev berettiget til at fordre Omkostningerne inddrevne ved Udpantning, forsaavidt Sogneraadet og Byraadet maatte finde Besøbet passende. — Jeg skal dog bemærke, at det ikke blot er den Omstændighed, at vi ønske at tilveiebringe en vis Analogi eller Overensstemmelse mellem Lovudkastets Bestemmelser i dette Udsnit og Bestemmelserne i Lovene af 1846 og 1865, der har bragt os til at foreslaae, at den samme Retskraft blev tillagt Landvæsenecommissionens og Overlandvæsenecommissionens Afgjørelse, som der er tillagt Hegnsynsmændenes, men ogsaa den Omstændighed, at det forekom os lidt besynderligt, at Udpantningsretten, som jo dog er et hurtigere og kraftigere Retsmiddel, skulde være tillagt den underordnede Autoritets Afgjørelse, medens derimod den overordnede Autoritet var henvisst til de almindelige Regler for Retsforfølgning ved Fogden. Dette har været vor egentlige Grund. Jeg er villig til at indrømme den høitærede Minister, at det ikke er rigtigt ved en speciel Lov at gjøre Undtagelser fra de almindelige Regler, som vi have i Loven af 30te December 1858 om Landvæsenecommissioner; men den høitærede Minister tog mig Svaret ud af Munden; thi jeg vilde netop dertil bemærke, at dette er skeet tidligere, saaledes i Loven af 14de April 1865 om de private Bete. I denne Lovs § 11 er det bestemt, at Landvæsenecommissionens Kjendelser i disse Sager skulle være forbundne med Udpantningsret. Med Hensyn til Medsættelsen af Gebyrerne er det ganske vist rigtigt, at der er 22 Aar forløbne, siden Reglerne for Bandsynsmændenes Gebyrer bleve fastsatte; men her efter tror jeg, at man maatte komme til, saafremt man lader Udcastets Gebyrer for Hegnsynsmændene blive staaende, da at forhøje Gebyrerne for Bandsynsmændene. Det forekommer mig nemlig ikke at være heldigt i den samme Commune at have forskellige Gebyrer for Hver, der dog omtrent maae kunne sættes i samme Klasse. Selvfølgelig er dette en Sag, hvorpaa Udvalget ikke lægger overdreven Vægt; det er meest af praktiske Hensyn, at vi have troet det rigtigere, at Gebyrerne for de

eensstemmelse med dem, der gjælde for de i det tvende nævnte Forordninger nævnte Taxationsmænd.

Saffner: Jeg kan fuldkomment tiltræde den Anskuelse, som har gjort sig gjældende i Udvalgets Vædringsforslag til § 20; hvorefter der ikke skal gives Klageren Ret til at foranstalte manglende Arbejde udført for Bedkommendes Regning. Jeg troer, som det ogsaa blev bemærket af den høitærede Minister, at det let vilde give Anledning til Stridigheder i Communen. Den nu bestaaende Hegnslovgivning giver allerede rig Anledning til Tvist og Strid imellem Naboer, og den her foreliggende Lov vilde, ifald den skulde vække større Interesse for Hegns Opførelse, give denne Anledning i en forøget Grad. At give Klageren en saadan ubetinget Ret til at foranstalte manglende Arbejde udført paa en Andens Bekostning, har jeg, som sagt, anseet for utilraadeligt; men paa den anden Side maa jeg ogsaa ansee det for betænkeligt at lægge denne Byrde over paa Sogneraadet eller Byraadet. Disse Autoriteter have virkelig Nok at varetage, saa man skal være noget forsigtig med at paalægge dem Forpligtelser, hvor det gjælder reent private Forhold. Den høitærede Indenrigsminister henlede i Slutningen af sit Foredrag Opmærksomheden paa, at der vel kunde være Anledning til at fritage Sogneraadet for at undersøge, hvorvidt en saadan indkommen Klage over uopfyldte Forpligtelser var begrundet. Det er virkelig for Meget at forlange, at Sogneraadet skal kaldes sammen og møde paa Aftedet, hvergang en saadan Klage indkommer, og jeg kan derfor ganske slutte mig til, hvad den høitærede Minister udtalte, at det vilde være rimeligt og rigtigt at lade Hegnsynsmændene afgive deres Erklæring. Deraf vilde vistnok følge, at man maatte give Hegnsynsmændene Betaling for dette forøgede Arbejde; men jeg vil dog tillade mig at henstille til Udvalget og den høitærede Minister, om man ikke kunde gaae endnu et Skridt videre, saa at Sogneraadet, saasnart det henholdende sig til Hegnsynsmændenes Erklæring, havde erkjendt, at Klagen var begrundet,